

мо пребояването от 1900 г. е увеличило своята численост с 1,96%, от 18 369 души (2,47%) на 28 486 души (3,43%). Пребояването на населението през 1920 г. бележи лек спад от 0,84% за ромския етнос спрямо 1910 г. и увеличение в структурата на ромското население спрямо 1900 г., с 0,22%. Следващите пребоявания през 1926 г. и 1934 г. са характерни с увеличение в структурата от 2,59% на 2,84% и 3,07%, а намаление от 0,21% се наблюдава при пребояването от 1946 г. и отново увеличение през 1956 г. с 0,13%. Така, проследявайки динамиката на ромското население, бихме могли да направим извода, че в периода на пребояванията през 1900—1956 г. за ромското население е почти непроменена. Различно е при населението от турската етническа група. При него се наблюдава спад от 11,55% при пребояването през 1900 г. на 3,53% по данни от пребояването през 1956 г., или с 8,02% спрямо общото население в градовете на страната. Българското население между пребояванията през 1900 г. — 1956 г. в градовете бележи увеличение в структурата си от 84,97% на 98,60% според пребояванията през 1965 г. — с 1.49 пункта и 1975 г. — с 0,16. В структурата на ромското население се наблюдава спад спрямо 1900 г. — 1956 г. с 0,98 пункта и 2.83 между пребояванията през 1956 г. и 1975 г. Това е резултат от политически решения и съображения, оказали влияние при пребояванията на етническите групи, респективно на ромското население. Пребояването през 1975 г. установява спад в структурата на турското население — от 3,63% на 3,15% през 1965 г. поради миграционната вълна на това население към Турция. Продължава тенденцията на нарастване на населението от българската етническа общност в градовете, което е 2.44 пункта — от 93,47% (1965 г.) на 95,91% (1975 г.). Последните две пребоявания (1992 г. и 2001 г.) са характерни с намаление на числния състав на българското население, което в градовете е с 1,92% — от 91,31% на 89,39%, и нарастване за населението от турската с 0,60% — от 4,44% (1992 г.) на 5,04% (2001 г.), и на ромската етническа група, като най-значително е нарастването при ромското население — от 2,87% при пребояването през 1992 г. на 3,65% през 2001 г., или с 0,78% (табл. 4).